

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ผีติดคุก

ครั้งพุทธกาลพระพุทธเจ้าเป็นพระองค์แรกเป็นหลักฐานใหญ่ ที่เทศน์สอนพวกทวยเทพทั้งหลาย อหุตมรุตเต เทวปญฺหาก็ ดูเหมือนเป็นวาระที่สามในพุทธกิจ ๕ พุทธกิจคืองานประจำพระพุทธเจ้าเฉพาะพระองค์ บ่าย ๓ โมง ๔ โมง เทศน์สอนประชาชนทั่วๆ ไปนับแต่พระมหากษัตริย์ลงมา พอตกคำก็ประทานพระโอวาทแก่พระสงฆ์ เทียงคืนก็เทศน์ว่าการพวกเทวบุตรเทวดาตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา แก้ปัญหาข้อขัดข้องต่างๆ ทั้งเทศน์อบรม นี่เป็นวาระที่สาม เรียกว่างานประจำพระพุทธเจ้า มี ๕ ประการ ผู้อื่นทำแทนได้ไม่มี มีนิดหน่อยบรรดาสาวกผู้เชี่ยวชาญจะทำได้ แต่ขาดวรรคขาดตอน ไม่เสมอไปเลยเหมือนพระพุทธเจ้า

ท่านพูดประมาณหกทุ่มเที่ยงคืนเป็นจุดศูนย์กลาง หนึ่งในพุทธกิจ ๕ ของพระพุทธเจ้า แต่เวลาท่านอาจารย์มั่นมาเทศน์นี้ชัดเจนมากที่สุดทีเดียว ท่านอาจารย์มั่นสมัยปัจจุบันนี้เก่งมากที่สุดทีเดียวทางเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม ทำมหาพรหมลงมา ท่านบอกว่าที่ท่านว่าหกทุ่มนั้นท่านพูดเป็นส่วนกลางไว้ต่างหาก ท่านว่านั่นนะ เราอยู่ในภูเขาประมาณ ๔ ทุ่มมาแล้ว ยังไม่ถึงหกทุ่ม ประมาณ ๔ ทุ่มมาแล้วเทวดาชั้นต่างๆ จนกระทั่งทำมหาพรหม ท่านอยู่ในป่าที่ท่านทำประโยชน์แก่พวกทวยเทพทั้งหลาย ท่านไม่ค่อยได้แนะนำสั่งสอนประชาชน พระก็มีองค์สององค์ไปอยู่กับท่านนิดหน่อย ส่วนประชาชนไม่เกี่ยวเลย ท่านอยู่ในป่าในเขาจริง ๆ

พอตกประมาณสัก ๔ ทุ่มพวกเทพทั้งหลายมาๆ จนกระทั่งทำมหาพรหมมาหมดแล้วแต่ไม่ทุกคืนไป มีมากมีน้อย แต่ที่ว่าแทบทุกคืนนั้นพูดได้เต็มปาก ไม่ค่อยเว้นคืนหนึ่งๆ เทศน์อบรมเทวดาท่านอาจารย์มั่นเด่นทางนี้มากที่สุดทีเดียว ในพุทธกิจ ๕ ท่านวางไว้ตอนเที่ยงคืน สำหรับท่านอาจารย์มั่นท่านพูดย่อยๆ นี่ท่านว่าเป็นจุดศูนย์กลางต่างหากว่านั่น เวลาเราอยู่ในป่าในเขา ๔ ทุ่มนี้ตึกแล้ว มาแล้วพวกเทพทั้งหลาย รุกขเทพ อากาศเทพ มีทุกแห่ง สวรรค์เป็นชั้นๆ ถึงพรหมโลกมาหาท่าน ท่านบอกท่านทำงานหนักอยู่ในป่าเกี่ยวกับพวกเทพ สำหรับประชาชนท่านไม่ค่อยได้เทศน์ ท่านเทศน์สอนแต่พวกทวยเทพทั้งหลายสำหรับหลวงปู่มั่นเรา เดินไปคนละทางอย่างนั้นละ

ยังขอท่านอาจารย์มั่นนะพวกเทพทั้งหลาย พวกเทวดาทั้งหลายเขาคอยจะอนุโมทนาสาธุการเวลาหลวงตาให้พรตอนเช้าว่านั่น ไปบิณฑบาตตอนเช้าท่านให้พรเขามีร้านเล็กๆ สักร้านหนึ่งเอาไว้วันนั้น ท่านนั่งให้พรเขา เขามารวมกันใส่บาตรแล้วท่านก็ให้พรเขา นี่ละพวกเทพทั้งหลายมาขอให้สาธุดังๆ ว่านั่น ให้ได้ยืนทั่วแดนทวยเทพ

ทั้งหลาย พวกนั้นคอยอนุโมทนาสาธุตามอยู่ตลอด ท่านจึงได้มาบอกประชาชนให้สาธุ
 ดังๆ ให้ได้ยินหมดนั้นละท่านว่า ท่านไม่ได้บอกว่าพวกเทพพวกไหนมา ท่านพูดกลางๆ
 ความจริงเป็นสื่อมาจากพวกเทพเขามาขอ เวลาสาธุให้สาธุดังๆ พวกทวยเทพทั้งหลาย
 จะได้อนุโมทนาทั่วถึงกัน เขามาขอร้องกับท่าน อย่างนั้นแล้ว

พอพูดเรื่องนี้เราระลึกได้ถึงหมาตัวหนึ่งที่อยู่สถานีทดลอง มันมีหมา ๓ ตัว ไอ้
 ช้าง ไอ้สิงห์ ไอ้แพะ มันมักจะมาวัดอยู่เสมอ คือเจ้าของที่เขาถวายที่เขาเข้าวัดเข้าวา
 เสมอ มันก็มากับเจ้าของ ครั้นต่อไปเจ้าของไม่มาเขาก็มาเอง มีแปลกอยู่ แม่ชีแก้วแก
 สำคัญอยู่นะ ทางจงกรมเรื่องนี้เขาไม่ผ่าน เขามาทางจงกรมเขาจะเดินเลาะไปนั่น ไปสุด
 หัวจงกรมเขาถึงจะวกกลับมา เขาไม่เคยผ่านทางจงกรม ไอ้ช้างนี่สำคัญกว่าเพื่อน มัน
 น่ารักทั้งสามตัวแหละ หมายายล้วย แกก็พูดอยู่อย่างนี้แหละจะว่าไง พูดด้วยญาณหยั่ง
 ทราบ แน่นอน

อยู่ๆ แกก็พูดว่า โอ๊ย น่าเสียดายนะ ไอ้ช้างนี้ไม่นานจะตาย นั่นบอกแล้วนะ มัน
 ก็มากับเพื่อนฝูงอยู่ธรรมดาที่นั่นละ ก็บอกว่าไอ้ช้างนี้ไม่นานมันจะตาย แต่ตายแล้วก็
 ไม่ไปต่ำละ จะไปเกิดกับเศรษฐีในกรุงเทพ ตายแล้วมันจะไปเกิดเป็นลูกเศรษฐีใน
 กรุงเทพ มันก็มาหากินอยู่นี่ละ นำสงสาร แกพูดอยู่อย่างนี้ นั่นละญาณเห็นไหมละ หยั่ง
 ทราบแน่นอนเลย บอกว่านำสงสาร มันมาหากินอยู่กับหมู่กับเพื่อน ๓ ตัว นี่ไอ้ช้าง แกชี้
 มืออย่างนี้ละ นำสงสาร ไม่นานมันจะตาย แล้วจะไปเกิดเป็นลูกเศรษฐีในกรุงเทพ ไม่
 ต่ำแหละว่างั้น

บทเวลาจะตายก็เป็นอย่างว่าจริงๆ สักสามสี่วันมั้งหลังจากแกพูด นี้จะตายเร็วๆ
 นี้ ตายแล้วจะไปเกิดเป็นลูกเศรษฐีในกรุงเทพ มาหากินอยู่นี่ละ นำสงสาร นี่ๆ มาหา
 กินอยู่กับเพื่อนสามตัวเขา เขาก็ไม่รู้ภาษาอะไรละ แกพูดอย่างนี้จะให้ว่าไง แกพูด
 พระฟังทั่วหน้ากัน นี่ไม่นานมันจะตายไอ้ช้างนี่นะ ตายแล้วมันจะไปเกิดเป็นลูก
 เศรษฐีในกรุงเทพ มันก็มาหากินอยู่นี่ละ นำสงสาร แต่ก็ไม่เป็นไรละเขาไม่ตกต่ำ เขา
 จะไปเป็นลูกเศรษฐีว่างั้นนะ ไม่นานปุบปับตายจริงๆ โอ๊ย ไปแล้วตายแล้ว ไอ้ช้างตาย
 แล้ว เป็นยังไงไปเกิดที่ไหน ไปที่นั่นว่างั้น อย่างนั้นแล้วแกแม่นยำมาก ญาณของแก
 เรื่องหยั่งทราบ

เฉพาะเรื่องของเราเข้าออกนี้แม่นยำมากทีเดียว ไม่มีผิดเลย หมู่บ้านอยู่ตรง
 กลาง วัดเราอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือ วัดแม่ชีอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ เป็นหากัน
 คือบ้านอยู่ตรงกลาง สำนักแม่ชีแก้วก็ไปเห็นแล้วนี่ นั่นละอยู่ทางโน้น วัดเราอยู่ทางโน้น
 ปรกติเราไม่เคยเกี่ยวข้องกับพวกแม่ชีแม่ช่ออะไรละ เวลาเราไปนี่ พอเราออกไปแล้ว

เพราะเราจะไปไหนมาไหนเป็นนิสัยอย่างนั้น มายั่วเย้าๆ เอาตอนนี้ซิ เราจะไปไหนมาไหนเราเกี่ยวข้องกับใครเมื่อไร จะไปไปเลย มากี่มาเลย

ที่นี้เวลาเราออกจากวัดไปแสบอกแล้วนะ บอกพวกเพื่อนฝูง นี่ไปแล้วนะ อย่างมากแกก็พูดว่าเย็นหมดแถวนี้ เรื่องว่าไปแล้วนะนี่แน่นอน แล้วพวกนั้นเขาก็ไปดู ไปแล้วว่างั้น ก็อย่างนั้นแหละ แกแน่นอน อันนี้ไม่พลาดเลย ถ้าว่ามาแล้วก็มาละ มาจริงๆ ญาณของแกหยั่งทราบเรื่องนี้เรียกว่าไม่พลาด เกี่ยวกับเรานะ พอฉันจ้งหันแล้วเราจะไปไหน ก็เราไปเที่ยวของเรา ไปปีบเข้าเขาลูกไหนก็ไป ไปเรื่อยเที่ยวเรื่อย อยากกลับมาเมื่อไรเราก็มา พอสายๆ จ้งหันแล้วเป็นเวลาเราไป นี่ไปแล้วนะ อย่างมากแกก็พูดว่าเย็นหมดเลยแถวนี้ แล้วคนก็ไปดู ไปแล้ว ถ้าว่ามากี่มาแล้ว ไม่นิด อันนี้ไม่มีผิดเลย แกพูดว่าไปแล้วก็ไปจริงๆ ว่ามาแล้วก็มาจริงๆ นี่เรียกว่าญาณหยั่งทราบ แน่เลย

ความรู้ของแกแปลกๆ ต่างๆ หลายอย่างมากแม่ชีแก้ว เรื่องญาณหยั่งทราบนั้นนี้แกแม่นยำมาก อย่างหลวงปู่มั่นเสียกลางคืนแกก็รู้แล้ว ตื่นเข้ามาก็ร้องห่มร้องไห้ คุณแม่เป็นอะไร จะเป็นอะไรหลวงปู่มั่นเสียแล้วเมื่อคืนนี้ ก็อย่างนั้นละ พูดกันตอนเช้า พอเจ็ดโมงเช้าเขาออกวิฑูทางคำชะอี หลานแกได้ยินวิฑูทางโน้นว่าหลวงปู่มั่นเสียแล้ว วิ่งจากทางนั้นมาเข้ามาในวัด กำลังทางนี้ร้องไห้ ว่าคุณแม่เป็นอะไรๆ จะเป็นอะไร ญาท่านท่านเสียแล้วเมื่อคืนนี้ เขาก็มาบอกอย่างว่าละ นี่ละแกแม่นยำมาก

คือกลางคืนท่านมาเร่งให้แกไป หนองผือนาในกับห้วยทรายไกลไม่ใช่เล่นๆ คือแต่ก่อนรถราไม่มี เดินทางตั้งสามคืน เขามาหาท่านที่หนองผือ แม่ชีแก้ว เดินทางตั้งแต่ห้วยทรายมาถึงสามคืน เวลาเป็นอะไรแกรู้ชั้นแล้ว รู้แล้วๆ ไม่นิด นี่ท่านป่วยหนัก ท่านเร่ง ให้เร่งนะ คือให้เขาทอผ้าไหมจะเอาไปถวายผ้าป่าท่าน ให้เร่งผ้าไหมทางนั้น ท่านก็มาเร่ง บอกให้รีบนะจะไม่ทันเราเราจะไป เร่งเข้าๆ ทางนี้ก็เร่งเข้าไม่ทันนั้นซิ พอวันสุดท้ายก็ให้ไปดูเสียกองกระดูกบอกแล้ว

พอตื่นขึ้นมาแกก็ร้องไห้ ใครก็ว่าแกเป็นบ้า คุณแม่เป็นอะไรไป จะเป็นอะไรก็ญาท่านเสียแล้วเมื่อคืนนี้ อย่างนั้นแหละ ตอนเช้าเขาก็ไปทราบจากวิฑูมาว่าท่านเสียรับกันเลย ที่นี้ร้องไห้หมดทั้งสำนัก ที่แรกแกร้องไห้คนเดียว ใครก็ว่าแกเป็นบ้า เป็นบ้าอะไรกว่า ญาท่านท่านเสียแล้วเมื่อคืนนี้ แล้วตอนเช้าหลานมาเล่าให้ฟังวิ่งมาจากสถานีจากคำชะอี มาเล่าว่าท่านเสียแล้ว นี่เลยเสียงเป็นสภาน้ำตาละร้องไห้อีกทีก็เลย อย่างนั้นละแกแม่นยำมาก

ความรู้ของแกพิสดารอยู่ นี่ละที่ว่าแกติดความรู้อันนี้ละ เราไล่เข้ามาจะมาก็กิลิส มันเพลินความรู้ต่างๆ พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมนี้แกชำนาญมากทีเดียว วันหนึ่งภาวนาถ้าไม่ได้ออกรู้สิ่งนั้นสิ่งนี้เหมือนว่าภาวนาไม่ได้ผลว่างั้นนะ ถ้าภาวนาได้

เกี่ยวข้องกับเทวบุตรเทวดา พวกเปรตพวกผีนี้รู้หมดนะ แยกพูดถึงเรื่องเปรตเรื่องผีแล้วนำ ขบขันต้อย โอ้ ผีนี้ตัวหยาบก็มีแก้ว ผีนี้ตัวหยาบ ๆ ก็มีเขาขังคุกเอาไว้ คุณผีก็มีว่า พวก ผีทั้งหลายทั่ว ๆ ไปก็อยู่ธรรมดา ไล่ผีตัวโหดร้ายทารุณเขาใส่คุกเอาไว้ แยกไปเยี่ยมถึงคุก ผี ทำไมจึงต้องมาเป็นอย่างนี้ แยกเล่าเรื่องพวกผีติดคุก คุณผีก็มีแก้ว อย่าว่าแต่คุณ มนุษย์เราเลย คุณเมืองผีก็มี ตัวโตที่มันโหดร้ายรังแกเขามาก ๆ จับมาใส่คุกเอาไว้ อยู่ใน คุกพวกนี้

ถ้าวันใดไม่รู้แบบนี้เหมือนภาวนาไม่ได้เรื่องได้ราว ใจเรามันเข้าใจหมดแล้วนี่ ดี ให้เข้ามาอย่างงี้ ไม้ให้แก่งข้างนอก ให้พิจารณาเข้ามา นี่จะมาก็กิลเลส อันนั้นไม่ใช่ แก็กิลเลส มันก็เหมือนความรู้เราตาเราเข้าไปที่ไหนมันก็เห็น ๆ อันนี้ตาญาณมันก็เห็น เหมือนกัน แต่ไม่ใช่แก็กิลเลส เห็นเฉย ๆ นี่เราสอนเข้ามาเพื่อจะมาแก็กิลเลส แยกไม่ยอม ฟัง แยกติดขนาดนั้นละ ไล่เข้ามา มัดจนห้ามไม่ให้ออกเลยนูนนะ ที่แรกเราก็บอกให้ออก ก็ได้ไม่ให้ออกก็ได้ได้ไหมเอาไปปฏิบัติ เวลามันรวมลงไปแล้วให้ออกก็ได้ไม่ให้ออกให้อยู่กับที่ก็ได้จะได้อะไร เอามาทดลองดู

แล้วมีแต่ออก คือแยกติด แยกติดนั่นเองละ ถ้าสนใจจะบังคับไม่ให้ออกทำไมจะ บังคับไม่ได้ แต่นี่ก็คือจิตใจมันติด นี่ก็มัดเข้า ๆ ละซี ที่นี้บังคับเลยไม่ให้ออก เอาลงไป ปีแรกเราไปจำพรรษาอยู่บนภูเขาอยู่กับเณรหนึ่ง พวกเขาหลังไหลขึ้นไปนั้น จนกระทั่งล้ม ตัว ติดจนกระทั่งล้มตัว มีหน้าข้ำยังจะเถียงเราจะสอนเราอีก มันจะมาสอนสังฆราชอีก นูนนะของเล่นเมื่อไร นี่ละบทจะเอากันจริงๆ มัดเข้า ๆ ห้ามไม่ให้ออกเลยที่นี้ เอ้า เอา ลงไปปฏิบัติ เมื่อมันลงแล้วห้ามไม่ให้ออกให้อยู่กับที่ ลงไปขึ้นมาแล้ว ยังออกอยู่ บท สุดท้ายก็ไล่ลงภูเขาเลย ร้องให้ลงภูเขาไป ร้องให้เราที่เฉยเพราะน้ำตานี้ไม่เกิดประโยชน์ อะไร

นั่นละแกจึงไปได้สติ พอลงไป เราก็หวังว่าจะฝากเนื้อฝากตัวชีวิตจิตใจกับครูบา อาจารย์องค์นี้ ก็ถูกท่านไล่ลงภูเขาแล้วเราไม่มีที่พึ่งแล้ว ว่าห่วยละที่นี้ เพราะเราไล่จริง ๆ ไล่จนร้องไห้ลงไปเลย เพราะแยกไม่ฟังเรา แยกเอาแต่เทวบุตรเทวดามาอวดเราซิ เราจะ เอาธรรมที่แก็กิลเลสโปรดแกแยกไม่ยอมรับ ชัดเอาเสียจนไล่ลงภูเขาร้องไห้ แยกไปได้สติ มันว่าแห้วที่นี้ เราหวังจะอาศัยครูบาอาจารย์องค์นี้ที่นี้ท่านก็ไล่ลงจากภูเขานี้เราจะไปพึ่ง ฟึ่งใคร หมดหวัง นี่ละมาได้สติ เหตุที่ท่านไล่ลงจากภูเขาเพราะอะไร มาจับอันนี้ละ ก็ เราเชื่อแต่เราเราไม่ได้เชื่อท่าน ท่านไล่ลงภูเขานี้ก็สมควรแล้ว เอ้า ถ้าจะเอาตามท่าน จริง ๆ ก็ปฏิบัติตามที่ท่านสอนนั้นซิ ให้เป็นอย่างนั้น ๆ

ที่นี้หมดทางไปแล้วก็กลับมายึดคำสอนของเรา พอถอยเข้ามาตามที่ว่านี้ลงฝั่งลง ไปเลย แยกเร็วอยู่นะ พอออกจากที่แล้วกราบไปภูเขาเลยที่นี้ ลงแล้วลงใจแล้ว เราไล่ลง

ไปได้ส่วนเราไม่ได้สัมผัส ส่วนแกขึ้นมา ตามธรรมดาวันพระเขาจะขึ้นไปทีหนึ่ง ยกไปหมด ขบวนเขาเลยในวัด วันพระเขาจะขึ้นไปทีหนึ่ง บ่ายสี่โมงเขาขึ้นไป พอจวนหกโมงเขาก็ลงมา ไล่ลงภูเขาวัดนั้นแล้วได้ส่วนเครื่องให้ลงภูเขา พอสี่วันขึ้นมาขานาอีก แกจึงมาเล่าเรื่องให้ฟัง ลงตามเราที่สอน ปฏิบัติตามนั้นมันก็ลงซี ลงแล้วพอออกจากที่แล้วก็กราบลงไปทางภูเขา ตอนบ่ายก็ไป จากนั้นก็แก้กัน รวดเร็วอยู่ อย่างนั้นละถ้าเชื่อครูอาจารย์ ถ้าไม่เชื่อมันก็เป็นแบบนี้ เอาจนกระทั่งไล่ลงภูเขาร้องให้ไป

ไม่ใช่ทางแกก็เลสมันก็รู้เนี่ย เจ้าของเข้าใจว่าเป็นเรื่องแกก็เลสไปในตัวเสร็จ ถ้าวันไหนภาวนาไม่รู้สิ่งเหล่านี้แล้วเหมือนว่าไม่ได้ทำอะไรเลย เป็นอย่างนั้น ทางนี้ตัดไม่ให้รู้ให้เข้าข้างใน ข้างในนี้จะเข้ามาแกก็เลส อันนั้นไม่ใช่แกก็เลส ขึ้นไปคราวหลังพอเอากันเต็มเหนี่ยวแล้วแกก็แก้ของแกตามนั้น ที่นี้ปล่อยเลยความรู้ต่างๆ เหมือนไม่มีเลย ไม่พูดถึงเลย ที่แกมาไม่ให้เราฟังนั้นนะ ไอ้เราชี้เกียดฟังจะตาย ประสาตุกตาเอามาอวดเราหาอะไร พอจากนั้นแกก็ฟังได้เลยไม่นาน ปี ๙๕ ละมั้ง ๙๓ เราไปจำพรรษาหนองผือ หลังจากพ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพแล้วเราก็ก่อนกลับไปจำหนองผือ เพื่อความอบอุ่นแก่ชาวบ้านเขา พอออกพรรษาแล้ว ๙๔ เราก็ก็นไปห้วยทราย ๙๕ แกก็ผ่านได้

เรื่องความรู้ของแกแปลกๆ ต่างๆ เก่งมาก เพราะฉะนั้นหลวงปู่มั่นท่านถึงห้ามเวลาท่านจะไปท่านห้ามไม่ให้ภาวนา พอพูดอย่างนั้นเราเข้าใจทันทีเลย พอแกเล่าให้ฟัง อ้อ นี้อย่างนี้เอง..ก็มาถูกที่เราขานาบลงภูเขาร้องให้ แกถึงแก้ตัวได้ เป็นอย่างนั้นละ เอละวันนี้ไม่พูดอะไรมากนักละ พูดถึงเรื่องจิตตภาวนา พิสตารมากนะเรื่องภาวนา พิสตารเรื่องสิ่งภายนอก พิสตารเรื่องสิ่งภายในแกก็เลส ถ้าหมุนเข้าภายในแกก็เลส หมุนภายนอกก็เพลิดเพลินกับพวกเปรตพวกผีเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมแน่น มนุษย์เรามีมากที่ไหน พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมมากกว่ามนุษย์เราขนาดไหน แต่เราเมื่อไม่เห็นแล้วก็เหมือนสิ่งเหล่านั้นไม่มี ไปปล้างเขา ท่านผู้เห็นท่านเห็นนี่จะว่าไง

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz